

Pregueu a Déu per l'ànima de

Bonya Teresa Carrencà Plantada

Vídua d'En Joan Pineda

que morí el dia 15 dels corrents, a l'edat de 72 anys, després de rebuts el Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus fills Montserrat i Pere, filla política Mercè Serra, nets M.ª Dolors, M.ª Rosa, Pere i Mercè, germana Dolors, cunyants Jaume Serra i Dachs i Concepció Serra, vidua Carrencà, nebots, nebots polítics, cosins i parents tots, al assabentar tan sensible pèrdua als amics i coneguts, us demanen una oració per la seva ànima.

Granollers, Juny 1930

EL "SENY" D'EN GAZIEL

II

(Acabament)

Aquests solitaris intel·lectuals, o millor aquests que davant els problemes vius agafen «una posició intel·lectual» i que tenen la pretensió d'ésser independents, objectius, etc., quan en realitat estan dominats per la més pregona obsessió —l'obsessió de En Cambó en el cas Gaziél—, originen encara un altre erro. I és que en llur coqueteria especial de dir les coses, sembla que siguin els primers que ho diguin, creient fer una cosa de transcendència, i sense donar-se compte que els homes apassionats dels partits els han passat al davant. Llegiu sinó els apartats segon, tercer, sisè, vuitè i dotzè, dels «Punts de Seny» i veureu com tots els homes obsessionats dels partits ho han dit i repetit aquests últims temps, durant la dictadura del pupinisme i inclús abans. Adhuc aquesta apologia de l'obrer català que tant ha entusiasmat als homes de *La Gralla*, ha estat feta per gent de dins i de fora Catalunya, sense que de retruc, es pretengués fer-la servir per a enfortir altres coses. No puc menys que citar que l'altíssim Ruben Darío, en el seu llibre «Espanya Contemporanea» escrit fa uns trenta anys, al parlar de Barcelona, diu que l'obrer català té la possessió inaudita «del más estupendo de los orgüellos». Això té una forta valor perquè és dit per un POETA, sense volguer, — és clar — marcar cap orientació política.

Gaziél, per fi, en el seu deliri pro-Cambó, no

pot deixar-se estar de recomanar a «Acció Catalana» que vulgui ésser, l'organització que, Catalunya endins adobi el camp a En Cambó.

Això ho fa perquè reconeix la força que en realitat té aquest partit dins el moviment catalanista actual. D'aquesta manera l'home de la CHADE tenint això d'ací segur podria dedicar-se a la conquesta de terres enllà, i després de fer-se'n l'amo poguer arreglar les coses al seu desig. o sigui a profit de la reacció burgesa. Per a aconseguir fer-se l'amo probablement usaria la seva «Concòrdia» i si no l'escoltessin de primer moment, els faria espantar dient-los que si no el deixen manar, vindrà la revolució separatista, com ho fa en el seu darrer llibre, la qual cosa va molt bé per a treure la tranquil·litat i el domini de sí mateix, al pobre Joan Espanyol.

Per tot això a Gaziél li dol que Cambó tingui que dedicar-se a la conquesta de forces a Catalunya, puix que li és un handicap per a la seva propensió taumatúrgica. Si tot Catalunya estigués al seu darrera, Cambó es podria permetre el *luxe* d'ésser l'home *providencial*; ara no.

La cosa curiosa però, és que Gaziél s'entesti a voler marcar la futura actuació política de Catalunya i vagi lloant l'obrer català, quan en altre cantó desplega les seves activitats a estendre per Catalunya l'opi de la sensibilitat del nostre poble. Aquest endormiscament contra el qual ha de lluitar ací tot ideari lliberalitzant, tot ideari renovellador, endormiscament produït per aquest munt de paper gris amb *sants*, que és el pa espiritual que corromp el poc *esperit* de la gent que el compra.

Jo no sé perquè aquest munt de paper porta

No patireu més de l'estómac prenent **DIGESTONA CHORRO**